

АНДРІЙ АЛЕКСИК

Життєвим кредо визначного співака, народного артиста Росії Андрія Алексика (бас; народився у 1939 р.) є вислів І. Франка: «Пісня і праця – великі дві сили, їм я бажаю довіку служити!». У віці 19 років А. Алексика вперше почули на прослуховуванні в УЖДМУ ім. Д. Є. Задора. Саме тут було закладено початок професійної кар'єри співака. Дослідник творчості артиста В. Пономаренко пише: «Клас видатного педагога співу Андрія Євгеновича Задора – ось та творчо-співацька основа, мистецько-виконавська культура, життєва позиція митця, пронесена крізь усі роки». У 1965 р. А. Алексик поступив до Львівської державної консерваторії. Навчався у класі Остапа Йосиповича Дарчука. На той час співак найбільш охоче відвідував заняття оперної студії. Ще в студентські роки співака було запрошено на посаду соліста Львівського оперного театру. Його першим відповідальним завданням стала партія Мельника в «Русалці» Даргомижського, яка є одним із найбільш психологічно складних образів в оперній літературі. Пізніше А. Алексик із успіхом виконував цю партію у театрах Горького та Челябінська. А. Алексіку підкорялися герої різних характерів: комічні і трагічні, стримано-благородні і свавільні. Він виконував партії Князя Хованського, Князя Галицького та хана Кончака в «Князі Ігорі» О. Бородіна, Мефістофеля у «Фаусті» Ш. Гуно, Греміна в «Євгенії Онєгіні» і короля Рене в «Юланті» П. Чайковського, Рамфіса в «Аїді» Дж. Верді. Улюбленою для співака була партія Івана Сусаніна з опери «Життя за царя» М. Глінки. У 1991 році, після здобуття Україною статусу незалежної держави, А. Алексик приїхав до Львова, і йому запропонували роботу у Львівській опері. Співак виконував партії Ландграфа у опері «Тангойзер» Р. Вагнера, Карася у «Запорожці за Дунаєм» С. Гулака-Артемоського, Пацюка у опері М. Лисенка «Різдвяна ніч». Партії Базіліо і Монтероне виконував трьома мовами. У 1993 році у Львові А. Алексика обрали кращим актором року.